

Ken je mij?

Geliefd mens,

Op 30 mei was ik samen met mijn vrouw bij een concert van Typhoon, een rapper van Surinaamse afkomst. Tussen zijn liedjes door vertelde hij over een schilderij van een Surinaamse wasvrouw dat bij hem thuis hangt. Haar gezicht vertelt niet precies wat ze denkt of voelt. Misschien is ze verdrietig, misschien trots. Misschien dacht ze aan iets anders. Volgens hem kijkt ze als iemand die veel weet, maar niet alles zegt.

Die vrouw doet hem denken aan de sterke vrouwen in zijn leven: zijn moeder, tantes, zus en oma. Vrouwen die veel dragen, vaak meer dan anderen zien. Toch blijven ze liefde geven. Ze vergeven, maar vergeten niet.

Dat verhaal raakte me. In een grote zaal werd het ineens heel stil.

Kent u een sterke zwarte vrouw? Ik wel. Al mijn hele leven. Daarom ging ik in gesprek met zuster Orsine Huiskes uit de gemeenschap Dordrecht waar ik ben opgegroeid. Als we nadenken over mondiale solidariteit en over Ketj Koti op 1 juli, dan wil ik niet alleen mijn eigen gedachten delen.

Tijdens ons gesprek leerden we elkaar echt kennen. We keken verder dan verschillen aan de buitenkant. Dat gebeurt als je vragen stelt, zoals: „Hoe was dat vroeger voor u?”

Ik voelde iets wat veel mensen herkennen: het verlangen om gezien en gekend te worden. In een echt gesprek ontdek je soms andere ervaringen en inzichten. Dan gaat het niet om wie gelijk heeft, maar om openstaan voor de ander.

Dat verlangen herken ik ook in het gedicht Ken je mij? Wie ken je dan? van Huub Oosterhuis, geïnspireerd op Psalm 139. Daar gaat het over gekend worden en over het wonder van het leven. De woorden „Ik loof u voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan” vind ik krachtig. Ze herinneren eraan dat ieder mens waardevol is en deel uitmaakt van dezelfde oorsprong.

In onze grondslag staat: „Omdat we geloven dat alle leven uit één oorsprong voortkomt, willen we elk mens als gelijkwaardig zien en steeds weer zoeken naar wat ons verbindt.”

Dat vraagt iets van ons allemaal. Kennen we de mensen die we ontmoeten echt?

Het antwoord ligt in wat we doen. Door gelijkwaardigheid en solidariteit in de praktijk te brengen, groeien we naar elkaar toe en tillen we elkaar op. Menswaardigheid die zichtbaar wordt in compassie en solidariteit. Dat is ons geloof.

Met een hartelijke groet,

Broeder Paul Joor, in samenwerking met broeder Daniel Broertjes

In liefde gedenken wij hen die ons voorgingen